

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010711
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:1114010711.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti odsúdenému E. C., v konaní o osvedčení či neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.9.2019 č. k. 2PP/188/2014-101, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6.8.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. C., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. rozhodol tak, že odsúdený E. C., nar. XX.XX.XXXX, sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.09.2014 sp. zn. 2T/161/2009 a z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 27.02.2015 sp. zn. 2PP/188/2014, a preto zvyšok úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov a 5 (päť) dní vykoná.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že dôvody sťažnosti povie osobne na súdnom pojednávaní.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

4. Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, a to v neprítomnosti odsúdeného, pričom na takéto postupy boli v zmysle § 293 ods. 4 Trestného poriadku splnené zákonné podmienky.

6. Prvostupňový súd mal po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí za preukázané, že podmiennečne prepustený E. C. sa v určenej skúšobnej dobe pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalšej totožnej a zároveň závažnejšej úmyselnej drogovej trestnej činnosti a tiež aj 4 priestupkov na úseku cestnej premávky, z čoho všetkého bolo nepochybne zrejmé, že v prípade (najmä tohto jeho právoplatného postihu v inej jeho trestnej veci - rakúskeho odsúdenia) nešlo o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho života. Podľa názoru súdu jeho konanie vôbec nesvedčilo tomu, že by si odsúdený skutočne „vážil“ príležitosť mu danú jeho podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody a „podmiennečným skrátením“ výmery jeho trestu odňatia slobody. Účel podmiennečným prepustením skráteného trestu odňatia slobody tak súd nepovažoval za splnený.

7. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny.

8. Povinnosťou odsúdeného v danom prípade bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostal do rozporu so zákonom, dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužíval svoje práva proti spoluobčanom, nenarušoval občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnil uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

9. Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd na verejnom zasadnutí v potrebnom rozsahu, bolo bez pochybností preukázané, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život. Skutočnosť spočívajúca v tom, že odsúdený sa počas skúšobnej doby, ktorá mu plynula od 27.02.2015 do 27.02.2019, dopustil druhovo totožného trestného činu a zároveň spáchal skutky naplňujúce zákonné znaky priestupkov, nie je možné vyhodnotiť inak, iba tak, že odsúdený nevedol riadny život. Sťažnostný súd má na základe týchto skutočností za dostatočne preukázané, že odsúdený porušil podmienku vedenia riadneho života počas plynutia skúšobnej doby, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď v súlade s ust. § 68 ods. 2 Trestného zákona nariadil odsúdenému trest odňatia slobody vykonať tak, ako je to vyššie uvedené. So skutkovými zisteniami a právnym záverom prvostupňového súdu sa preto sťažnostný súd v plnej miere stotožňuje.

10. Protiprávne správanie odsúdeného v čase plynutia skúšobnej doby nasvedčuje tomu, že podmiennečné prepustenie výkonu trestu odňatia slobody nesplnil svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatel'a dostatočný. Podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody mal odsúdený možnosť preukázať polepšenie a skutočnosť, že uvedené konanie bolo len vybočenie z dodržiavania pravidiel stanovených právnym poriadkom. Práve skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia dopustil ďalšieho protiprávneho konania, svedčí o tom, že si z odsúdenia nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život.

11. Vzhľadom na to, že odsúdený vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu, sťažnostný súd ju považuje za neodôvodnenú.

12. S poukazom na uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.